



Bruxelles, den 10. december 2019  
(OR. en)

14915/19

---

**Interinstitutionel sag:**  
**2018/0176(CNS)**  
**2018/0181(CNS)**

---

**FISC 488**  
**ECOFIN 1122**

## I/A-PUNKTSNOTE

---

fra: Generalsekretariatet for Rådet  
til: De Faste Repræsentanters Komité/Rådet

---

Tidl. dok. nr.: 13634/19 FISC 420 ECOFIN 958

---

Vedr.: Punktafgifter  
a) Udkast til RÅDETS DIREKTIV om den generelle ordning for punktafgifter (omarbejdning)  
b) Udkast til RÅDETS FORORDNING om ændring af forordning (EU) nr. 389/2012 om administrativt samarbejde på punktafgiftsområdet, for så vidt angår indholdet af de elektroniske registre  
– Vedtagelse

---

1. Den 25. maj 2018 vedtog Kommissionen et forslag til Rådets direktiv om den generelle ordning for punktafgifter<sup>1</sup>. Forslaget var ledsaget af et forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EU) nr. 389/2012 om administrativt samarbejde på punktafgiftsområdet for så vidt angår indholdet af det elektroniske register<sup>2</sup>.
2. Formålet med forslagene er at afpasse EU's punktafgifts- og toldprocedurer for at skabe større klarhed om bevægelser inden for EU af punktafgiftspligtige varer, som er overgået til forbrug, og for at mindske de administrative og juridiske byrder for små virksomheder. Forslagene indeholder en række foranstaltninger til at strømline og forenkle de processer, der vedrører samspillet mellem eksport og import af punktafgiftspligtige varer, samspillet mellem virksomheder og særlige situationer.

---

<sup>1</sup> 9571/18 FISC 239 ECOFIN 547 IA 165 + ADD 1-3.

<sup>2</sup> 9568/18 FISC 237 ECOFIN 544.

3. Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg afgav udtalelse den 17. oktober 2018<sup>3</sup>.  
Europa-Parlamentet afgav udtalelse om forslaget til Rådets direktiv og forslaget til Rådets forordning henholdsvis den 27. marts 2019<sup>4</sup> og den 3. oktober 2018<sup>5</sup>.
4. Rådet (økonomi og finans) nåede til politisk enighed om forslaget den 8. november 2019.
5. Kommissionen fremsatte en erklæring, jf. bilaget, til optagelse i Rådets protokol.
6. De Faste Repræsentanternes Komité anmodes derfor om at henstille til Rådet, at det
  - som A-punkter på dagsordenen for en kommende samling vedtager udkastet til **Rådets direktiv om den generelle ordning for punktafgifter**, således som det efter jurist-lingvisternes endelige udformning foreligger i dok. 14107/19 FISC 442 ECOFIN 1003, og udkastet til **Rådets forordning om ændring af forordning (EU) nr. 389/2012 om administrativt samarbejde på punktafgiftsområdet, for så vidt angår indholdet af de elektroniske registre**, således som det efter jurist-lingvisternes endelige udformning foreligger i dok. 14108/19 FISC 443 ECOFIN 1004, og
  - når til enighed om at offentliggøre ovennævnte lovgivningsmæssige retsakter i EU-Tidende.

---

---

<sup>3</sup> EUT C 62 af 5.2.2019, s. 108.

<sup>4</sup> [http://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-8-2019-0296\\_DA.html?redirect](http://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-8-2019-0296_DA.html?redirect)

<sup>5</sup> [http://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-8-2018-0368\\_DA.html?redirect](http://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-8-2018-0368_DA.html?redirect)

**Erklæring fra Kommissionen om gennemførelsen af artikel 32 i direktiv 2008/118**

"Kommissionen minder om vigtigheden af at sikre fri bevægelighed for varer og samtidig sikre beskyttelsen af folkesundheden. For at sikre denne balance er det nødvendigt at præcisere de gældende regler og bestemmelser i artikel 32.

Kommissionen minder først og fremmest om, at det i henhold til artikel 34 i TEUF er forbudt at have kvantitative importrestriktioner mellem medlemsstaterne, og at der derfor i princippet ikke bør være nogen grænser for, hvad private kan købe og tage med sig, når de rejser mellem EU-medlemsstater, så længe de indkøbte produkter er til eget brug og ikke til videresalg. Punktafgifter vil indgå i produkternes pris i den medlemsstat, hvor produkterne er købt, og der skal ikke betales yderligere afgifter i nogen anden medlemsstat.

Der gælder dog særlige regler for produkter, der er belagt med punktafgift, f.eks. alkoholholdige drikkevarer og tobaksvarer. Hvis en privatperson køber sådanne produkter i én medlemsstat og tager dem med til en anden medlemsstat, finder princippet om, at der ikke skal betales punktafgift i bestemmelsesmedlemsstaten, kun anvendelse, hvis den rejsende selv transporterer varerne, og varerne er til eget brug.

For at afgøre, om disse produkter er til den rejsendes eget brug, indeholder artikel 32, stk. 3, en liste over en række kriterier, som medlemsstaterne skal tage hensyn til. "Eget brug" betyder, at varerne opbevares til den rejsendes private formål. Dette omfatter ikke gaver til andre personer eller varer bestemt til anvendelse til erhvervsmæssige formål.

Hvad angår mængden af punktafgiftspligtige varer, fremgår det af artikel 32, stk. 3, at medlemsstaterne kan opstille vejledende mængder som en form for dokumentation for, hvordan varerne skal anvendes. Mængder af punktafgiftspligtige varer under de vejledende mængder kan antages at være til eget brug. Hvis de vejledende mængder overskrides, anses en medlemsstat for at have rimelig grund til at formode, at varerne ikke er til eget brug, medmindre det på anden vis er dokumenteret. Hvis det ikke er godtgjort, at varerne er til eget brug, forfalder punktafgiften i forbrugsmedlemsstaten.

Som opfølgning af Rådets konklusioner om Kommissionens rapport om Rådets direktiv 2008/118/EF af 5. december 2017 har Kommissionen iværksat en undersøgelse med henblik på at evaluere anvendelsen af artikel 32 (og artikel 36 om fjernsalg), navnlig spørgsmålet om, hvorvidt disse bestemmelser fortsat er egnede til at skabe balance i målsætningen om offentlige indtægter og sundhedsbeskyttelse."

---